

271

1712(?). Γράμμα πΚ. Κυρίλλου Δ' (;), Μαΐου, ἰνδ. ε', πρὸς ἀρχιεπ. Λι-
τίτζης,
ἐν 123, σ. 34-36.

(Θανόντος τοῦ ἀνδρός, ἡ γυνὴ λαμβάνει μόνον τὰς πρὸ τοῦ γάμου δωρεὰς τοῦ ἀνδρός, μὴ τηρησάσης ὅμως ταύτης τὸν πένθιμον ἐνιαυτόν, ἐκπίπτει καὶ τούτων, ὅποτε κληρονόμος ἔσται ἡ θυγάτηρ, ἥς θανούσης, κληρονόμος ἔσται ἡ μήτηρ της, ἀποκλειομένου τοῦ πρὸς πατρὸς θείου της).

272

1714. Δύο φερμάνια ἀπὸ 5/16 καὶ 8/19 Ἰουλίου, ὑπὲρ μ. Χίου Δανιήλ,
ἐν 240, σ. 2-3 καὶ 4-6.

273

1715. Συνθήκη παραδόσεως τῆς νήσου Τήνου,
ἐν 211, σ. 15.

«... β) θὰ ἔχωσι δικαίωμα ν' ἀνεγείρῳσι ναοὺς καὶ σχολεῖα, ὅσα θέλουσι καὶ δύνανται, καὶ γ) θὰ ἔχωσι δικαίωμα νὰ φέρωσι τὰ ἐπιχώρια ἐνδύματα καὶ νὰ φέρωσι πῖλον καὶ ὄχι φέσι καὶ νὰ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ φέρωσι καὶ ἐρυθρὰ περιπόδια...».

274

1715. «Πουρκοσίφονο» ἐν Νάξω, ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου, ὑπὲρ υἱοῦ, ἐρχο-
μένου εἰς γάμον, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 110.

«... νὰ τὰ καρποτρῶγωμεν μὲ τὴν συμβίαν μου καὶ ἀποθανώντας μας, ἐδικάν του... Ἀὐτὰ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικάν του... ξεκαθαρίζοντας, ὅτι στὸν τόπο τῆς Κομνιακῆς, τόσο στὸν τόπο τῶν γονικῶν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἀγόρου(;) νὰ μὴν ἐμπορῇ ὁ γυιὸς μου νὰ βάζῃ δεργάτες ἢ κοντουβεργάρους, ἢ νὰ νομινιάζῃ ζῶα στοὺς ἄνωθε τόπους δίχως τὴν γνώμη μας... πάλε καὶ ἐμεῖς, οἱ γονεοί, δίχως τὴν γνώμη τοῦ υἱοῦ μας, παρὰ νὰ τοὺς ἐβάζομεν πάντα μαζί. ... Τὴν παρὸν κορτετζιόνε ὅτι... εἰδεμὴ καὶ ὁ Κύριος, ὁ Θεός, νὰ μὴ τὸ ὀρίσῃ, ν' ἀποβιώσῃ ἄκληρος, δίχως παιδιὰ νόμιμα καὶ εὐλογητικά, νὰ μὴν μετέχῃ ἄλλο τίποτες ἢ συμβία του ἀπὸ τ' ἄνωθεν πράγματα ὅπου στὸν παρὸν πουρκοδοτίζομεν, εἰ μὴ μόνον πενήντα ρεάλια... νὰ στρέφονται τ' ἄλλα λέγομεν...».

275

1715. «Βιβλίον τῶν αἰχμαλώτων»,
ἐκτυπωθὲν τουρκιστί, ἐν Κπ, μεταφράσθη καὶ ἐξεδόθη αὐτόθι τὸ 1867, ὑπὸ τὸν τίτλον :
«Συλλογὴ φετφάδων (ρητρῶν) περὶ φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων κτημάτων, ὡς διετίθεντο καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ τουρκοκρατίας κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον, ἐξαχθέντων κατ' ἐκλογὴν ἐκ